

Priprava na Novi svet

23. junij 1844

1 Ne sprašuj, ampak piši! Kajti glejte, imate ga pred seboj in lahko tudi uradno zapišete, kako je v tem času poskrbljeno za protestante! Schelling (1), Steffens(2), Gustav A. in nekateri podobni so za ta namen že izobraženi na višji ravni!

2 Da pa bi tudi lahko doživeli nekaj o naravi njihovega duha, naj vam to osvetli nekaj odlomkov iz Steffenovega dela, v katerem govori o „lažni veri in pravi teologiji“.

3 Na straneh 5 in 6, kjer Steffen govori o „lažni teologiji“, piše:

4 „Tu ne govorimo o tako imenovani religiji razuma, ki se želi oblikovati ločeno od razodetja. Če ni dovoljeno z razmislekom poudariti urejanje načela družbenih razmer človeka, ločenega od zgodovinskega razvoja spola, in vzpostaviti naravnega zakona, ki bi nastal zgolj s stališča razmišljujoče človeške zavesti, potem je religija, ki bi nastala zgolj iz mnenja in razmišljanja človeka, še hujše protislovje. Vse religije so veljale za razodetje, za dar višjih duhov, in so bile religija samo na podlagi tega.

5 Krščanska religija je razodetje večne Božje ljubezni, kakor je bila dana vernikom, je razodetje blaženega višjega življenja, pred katerim mora zbledeti vsak zemeljski videz, tako da vsa zemeljska veličina ni vredna slave, ki naj bi se nam nekoč razodela in ki jo dejansko v trdni veri že imamo tukaj!

6 Religija razuma torej ni nobena religija. In samo zmotno mišljenje lahko v tej besedi dopušča pisanje, ki izniči samo sebe.“

7 Poleg tega je na strani 109 istega dela še pomembnejši odlomek, ki se glasi

8 „Zdaj, ko sem se čutil povezanega z najglobljimi globinami bivanja, ko je bilo bivanje zvezano v najbolj skrito skrivnost bivanja, ko je bilo mišljenje zvezano z zavestjo odpadništva, sem se moral zavedati, da me lahko osvobodi le brezpogojna predanost. Ali ne zaživi potemtakem rezmišljanje šele takrat, ko um vidi, da se zapleta v nerazrešljiva protislovja, in se ne potrdi v višjem smislu, ko si upa zapustiti svoje ožje stališče?

9 Filozofija je absolutna samouresničitev. Samozavedanje v sebi najde vse zaklade spoznavanja. Vendar ne more storiti ničesar; formalnost mišljenja namreč nima generativne moči. Ali se ne bo (filozofija) v višjem smislu spet jasneje dvignila sama v sebi, ko bo buditelj spoznal vzvišen svet svoje lastne osebnosti, ko ne bo samo mislil, ampak tudi živel, kjer bo njegovo resnično mišljenje našlo nedvomni vir? In tako bi bila potemtakem popolna predanost božji volji tretja, najvišja stopnja duhovnega razvoja - nastala iz njenega najmočnejšega nasprotja!“

10 Vidiš, to je izjemno dober odlomek, a seveda nekateri visoko izobraženi kritiki nad njim vihajo nos. Toda to ni pomembno. Navsezadnje je na tisoče takih, ki se na to obračajo v svojem razmišljanju in tudi v praktičnih poskusih!

11 Pojdimo samo še naprej in poslušajmo, kaj pravi Steffens v svojem delu, stran 129! Besede se torej glasijo:

12 „Pobožni kristjan potrebuje izraz, ki mu pogosto nasprotujejo. On (namreč)

hrepeni, da bi se Odrešenik oblikoval v njem. Ta izraz najdemo v mističnem, fanatičnem, navdušenem smislu. Kako naj mi uspe, da boste, prijatelji, razumeli, da ta izrek povsem notranje izraža to, kar bi rad imenoval najgloblja blaženost ljubezni? 13 Apostol, ko predstavlja Cerkev kot Gospodovo telo, uporablja člene telesa, ki so eno in so si podobni zaradi enotnosti življenja. Ta podoba je čudovita; toda njegove lastne ognjevite besede o ljubezni zahtevajo, da jo razumemo v višjem pomenu.

14 Organi telesa, čeprav so vključeni v celoto, so povezani na določen način. Celotno življenje je v vsakem organu, vendar je vezano na specializirano obliko. V Odrešeniku smo svobodni, po njem smo Božji otroci. Zato se nam v Njem kaže posvečena Oseba vseh osebnosti, prvobitna Oblika vseh oblik. In če smo se mu zmožni predati, se nam tudi On popolnoma preda, tako da smo kot posebne osebe sami z Njim in tudi v Njem.“

15 Glej, ta odlomek je še bolj vzvišen in globlje mislečemu jasno pokaže, kaj mora storiti, da bi iz Mene prejme resnično, večno življenje!

16 Toda pustil sem, da gre še dlje, in zato pišem naprej, kar ta pisatelj pravi še bolj vzvišeno na 136. strani svojega dela. Besede se torej glasijo:

17 „**Gospodova večerja je najvišji proces individualizacije v krščanstvu. Po njej se celotna skrivnost odrešenja v svoji bogati polnosti potopi v dovzetno osebnost. Rodovitna reka milosti, ki teče skozi vso naravo in zgodovino od tistih časov njenega velikega preporoda in jo dela zrelo za blagoslovljeno prihodnost, prevzame Odrešenikovo podobo, da bi bilo vse v vsem za njegovo srce.**

18 Od tod odvratanje od zla, združevalno odpuščanje, popolna predanost! To je ljubezen! Samo osebnost, ki popolnoma zahteva voljo, je lahko predmet popolnoma požrtvovalne ljubezni.

19 In večno življenje po ljubezni je najbolj skrit, najgloblji smisel krščanstva.

20 To, kar duh, ki v njem še dremlje, verjame, premaga smrt in se tudi upira čutnosti - postane z blaženo navzočnostjo Odrešenika, ki je zanj - popoln -, v tem je gotovost, uživanje, hranjenje.

21 Samo tisti, ki pozna naravo ljubezni - in samo tisti, ki jo je izkusil - lahko razume to intimnost! Vse, kar mislimo in hočemo, vsaka kličoča ideja duha, vsaka velika in veličastna stvar, ki jo vidimo in uživamo - te lastnosti prvobitne oblike, ki so skrivnostno združene v zemeljski pojavnosti, okovane in povezane z zmedenim življenjem, telo in duša, ki drug drugega prežemata do višje, duhovne združitve, nas soočajo v sedanjem (osebnem) Odrešeniku. Vse, kar je bil in bo na svetu, vse, kar je učil in trpel, se oblikuje v nas, tako da potem notranje postanemo: **Njegove besede**

so On sam - so duh in življenje!“

22 Iz teh odlomkov lahko v zadostni meri razberete, kako mi je zdaj, kot mi je bilo že davno, mar za protestante, kako sem zanje skrbel in bom še naprej skrbel in kako jih vse pripravljam na veliki dar ([Preporod 1906 -1909](#)).

23 Stil se vam bo zdel zelo učen. Toda Jaz vam pravim: „Veste, da je to zelo učen način, ki ga je treba upoštevati: Kdor hoče pridobiti vse, mora tudi biti vse z vsemi. Mora jokati s tistimi, ki jokajo, se šaliti s tistimi, ki se šaliijo, se smejati s tistimi, ki se smejiijo, biti vesel s srečnimi, žalosten s tistimi, ki žalujejo, trpeti s tistimi, ki trpijo, biti zdrav z zdravimi, bolan z bolnimi, močan z močnimi, slaboten s šibkimi, nor z norci in tako tudi učen z učenimi! Kajti vsak se lahko ujame le v svoji šibkosti, ki je njegov jarem, njegova mreža in njegov okop!

24 Tudi tu je torej treba najprej nagovoriti večinoma učene protestante in jih tako ujeti v njihovi zakoreninjenosti, če želimo, da bodo dovezetni za absolutni glas Očeta, večne Ljubezni!

25 In glejte, zdaj Jaz prihajam vsem naproti s široko razprtimi rokami in na novo kličem: Pridite sem, vsi, ki ste v težavah in bremenih! Sam vas bom vse osvežil! ([Mt 11,28-30](#))

26 Zato ne skrbite preveč za to, kaj se bo zgodilo z vašim sprejemom. Kajti glejte, zdaj sem najel množico delavcev za svoj vinograd, ki prekopavajo zemljo in obrezujejo trte!

27 Pustimo jim torej, da dokončajo svoje prvo delo! In takoj ko bo prišel čas brstenja, bomo pustili, da vzide veliko Sonce, katerega svetloba in toplota bosta vsem sadežem omogočila kmalu polno zrelost. Amen, Amen, Amen.

Opombe:

1 Schelling: Friedrich Wilhelm Schelling, sin protestantskega duhovnika, rojen leta 1775 v Leonbergu, Württemberg, umrl leta 1854 v Ragazu, filozof

2 Steffens: Heinrich Steffens, rojen 1773 v Stavangerju na Norveškem, umrl 1845 v Berlinu, filozof narave in religije, na katerega je vplival Schelling

Jakob Lorber

[Nebeški darovi](#)